

The Cat Fanciers' Association eli CFA on yleishyödyllinen organisaatio, joka perustettiin 1906. Ensimmäiset viralliset kissanäyttelyt pidettiin vuoden 1906 aikana Buffalossa ja Detroitissa. Ensimmäinen vuosikokous pidettiin 1907 Madison Square Gardenilla ja ensimmäiset julkaisut Cat Journal lehdessä 1909 olivat otsikoiltaan "Stud Book" sekä "Register". Stud Bookin ensimmäinen painos kirjana julkaistiin vielä samana vuonna.

CFA on laajentunut vuosi vuodelta. Nykyään järjestetään maailmanlaajuisesti noin 400 kissanäyttelyä, joista suomalaisen jäsenyhdistyksen, Cat Fanciers of Finland, ensimmäinen näyttely pidetään toukuun ensimmäisenä viikonloppuna 2008 Heinolassa. CFA-näyttelyissä arvostelevat tuomarit ovat läpäisseet korkeat osaamisvaatimukset ja läpikäyneet kattavan monivuotisen tuomarikoulutuksen, joka auttaa heitä arvioimaan kissoja CFA:n rotumääritelmien mukaan.

CFA hyväksyy tällä hetkellä 39 eri kissarotua, joiden lisäksi 2 rodulla on parhaillaan koeaika. Jokaiselle rodulle on kirjoitettu oma standardi eli rotumääritelmä, joka abstraktisti kuvaa rodun ihanneominaisuudet. Voidaan jopa sanoa, ettei rotumääritelmä oikeastaan kuvaile elävää kissaa vaan taideteosta, jonka jokainen yksityiskohta on tarkoin muotoiltu ja jossa pienet yksityiskohdat liittyvät toisiinsa muodostaen täydelliseen harmonian ja tyylin, ja jossa kokonaisuus on tärkeämpi kuin yksityiskohdat yhteensä. Rotumääritelmä pyrkii myös siihen, etteivät kuvaillut yksityiskohdat sulje toisiaan pois. Esim. jos jollekin rodulle on ominaista massiivinen pää, sen parina ei ole pitkä ja elegantti kaula, tai paksun ja lyhyen hännän jatkeena ei ole siro ja pitkä selkä. Rotumääritelmien lähtökohtana on luonnonmukaisuus ja terve toiminnallisuus.

Rotumääritelmät eivät kuvaile kissaa millimetrin tarkkuudella, sillä luonto järjestää tietyt kohdat tiettyyn paikkaan miten kussakin yksilössä mihinkin sopii. Rotumääritelmä toimii objektiivisena ohjenuorana tuomareille, joiden tuomarikoulutus ja oma maku toimivat valintoja määrittävinä tekijöinä. Hyvä tuomari ei muuta omien mieltymystensä mukaan rotumääritelmän vaatimuksia, vaan pitää kunkin rodun rotumääritelmän tarkasti mielessään ja toimii sitä hyväksi käyttäen omien näkemystensä perusteella, sillä jokaisella on oma näkemyksensä kuinka pitkä on "pitkä häntä" tai kuinka lyhyen tulee olla "lyhyen hännän".

Kasvattajille rotumääritelmä toimii kasvatuksen ohjenuorana, johon verrataan kulloinkin arvioitavan kissan taso kasvattajan näkökulmasta. Jokainen vakavasti otettava kasvattaja pyrkii kohti tuota rotumääritelmässä kuvattua täydellistä yksilöä - yksilöä, jota ei ehkä koskaan synny, mutta joka antaa kasvatustyölle päämäärän.

Loistavin näyttelykissa on täydellisen sopusuhtainen, jonka ulkonäkö ja rakenne ovat silmiä hivelevän kauniit, huolellisesti valmisteltu näyttelyyn, ystävällinen, hyväkäyttöksinen ja valmiina kauneuskilpailuun. Näistä aineksista valitaan parhaat näyttelyn parhaiden valinnoissa.